

Univerzita Karlova v Praze
Filozofická fakulta
Ústav pro dějiny umění

Posudek bakalářské práce:

Karolína Stuchlíková

Blücherův palác a barokní tvorba v Opavě

Praha 2011

Práce se zabývá významným opavským objektem, jedním z nejvýznamnějších místních barokních památek.

Úvodní kapitoly krátce seznamují s místní situací i vývojem barokní architektury stejně tak jako základními daty spojenými s Opavou. (Lze upřesnit, že rektor Gebler je autorem ideového návrhu, kdežto architektem jezuitského kostela byl velice pravděpodobně Jacopo Brascha.) Pozoruhodný je Hildebrandtův návrh residence, která by měla dokonce časově předcházet velice podobně řešený vídeňský Dolní Belvédér. Ještě problematičtější je Delsenbachova kresba místní residence vykazující spíše historizující charakter.

Velice dobře je zpracována část zabývající se historií sledovaného paláce. Ocenit je třeba komplexnost přístupu zabývajícího se údaji až do současné doby.

Na počátku popisu je dobře charakterizován půdorys paláce, chybí zde ale zmínka o základní hmotové koncepci (včetně ne zcela obecně rozšířeného řešení s pavilónovým akcentem v rovině mansardové střechy).

Podrobný popis zmiňuje podobu fasád, zajímavý je postřeh o jisté neorganičnosti hlavního portálu, který se mohl vázat na jeho samostatnou výrobu i osazení(?). V rámci popisu by ale bylo vhodnější zařadit tento výrazný prvek až za rozbor celkové koncepce průčelí, která není zcela jasně zachycena.

Navazuje výtvarné hodnocení fasád. Zde je poukázáno na J. L. Hildebrandta, zejména na autorsky stále diskutovaný zámek v Kravařích. Otázka bude daleko složitější. Patrně by bylo lepší věnovat větší pozornost místní produkci, což naznačuje jen krátký odkaz na Sobkův palác. I řešení lokálních sakrálních objektů v baroku výrazně upravovaných by mohlo přinést hlubší pochopení tvorby dokládající snad místního(?) autora, samozřejmě zásadně ovlivněného správně vybranými stavbami. Pouze výběr vídeňských realizací je poměrně zběžný a dokládá jen nejobecnější dobové tendence. Užší paralely zde nenacházíme. Velice podnětný je odkaz na zámek (spíše, než palác) v Nasiedle. Více, než vídeňské podněty by

patrně přineslo srovnání s brněnskou architekturou, jak ukazují odkazy na Grimmovu tvorbu. Postrádám rozbor portálu, jehož bohatá a k rozhodujícímu autorovi patrně daleko bezprostředněji směřující architektura by si žádala podrobnější průzkum a srovnání (zámek ve Velkém Meziříčí?).

Daleko stručněji je sledován interiér. I když se jednalo o přestavbu zachovávající jen místy starší prvky, je zde patrná barokní dispozice. Centrální úsek je dle zaměření nutno považovat za barokní novostavbu, která je sledována ale jen okrajově. Popis se obecně rozpadá na jednotlivosti, celkový charakter směřující k pochopení barokního záměru z textu v podstatě mizí. Určité otázky vzbuzuje rokokové zábradlí. Není možné, že by se mladší úpravy v rámci 18. století projeví i na průčelích?

Závěr je poměrně stručný a spíše než konečné soudy opakuje fakta předchozího textu.

Seznam literatury je obsáhlý. Z hlediska materiálů vztažených k Opavě jej lze ocenit. Postrádám zde ale doklady studia srovnávacího materiálu k velice dobře řadou významných monografií i celkových přehledů zpracované Vídní.

Plánová část shromáždila velice zajímavý materiál, dokládající jak současnou podobu, tak řadu proměn v pobarokní době.

Závěr

V práci je shromážděna řada zajímavých podkladů, správně je navozena výchozí situace. Popis exteriéru je s výjimkou drobností dobrý, interiér byla ale pojat velice zběžně. Hodnocení zůstalo u obecných konstatování, podrobnější rozbor zabývající se směřováním k autorovi, přesněji užšímu autorskému okruhu, zůstal nevyužit.

S uvedenými výhradami doporučuji práci k obhajobě.

V Praze, září 2011

Ing. Petr Macek, PhD.